

Verbuerge Wierder

Exported from Holy-Writings.com on 2026-06-21 — 1 clipping

Déi Verbuerge Wierder vum Bahá'u'lláh

Lëtzebuergesch Iwwersetzung aus
dem Englesche vum Jean-Marie NAU mat Hëllef vun der Iwwersetzungskommissioun.

© 2007 Verëffentlechungen Nationale
Geeschtege Rot vun de Bahá'í vu Lëtzebuerg

17, avenue Léopold Goebel, Luxembourg

Bibliothèque nationale du
Luxembourg

ISBN: 978-2-9599754-0-0

Imprimé au Luxembourg

Déi
Verbuerge Wierder

Bahá'u'lláh

Déi Verbuerge Wierder sinn e Schaz
vu göttleche Geheimnisser. Wann s du iwwert hiren Inhalt
nodenks, wäerte sech d'Diere vun de Geheimnisser opmaachen.[1] [2]

Aféierung

Déi Verbuerge Wierder, e Meeschterwierk vu mystescher Poesie, gouf 1858 am
Irak geschriwwen.

An déiwer Meditatioun, laanscht dem Ufer vum Floss Tigris, huet Bahá'u'lláh,
Begrënner vum Bahá'í Glawen, iwwert déi éiweg Bezéiung tëschent Gott an
dem

Mënsch nogeduecht, iwwert de Sënn vum Liewen an all d'Hënnernesser déi
virum

Mënsch leien, op sengem Wee zur geeschteger Perfektioun. Aus sou enger déiwer
Kontemplatioun koum d'Inspiratioun fir eng erstaunlech Kollektioun vu kuerzen,
meditative Versen. An deene puer Zeile fënnt een eng Distillatioun vun deene
geeschtege Wourechten, déi d'zentral Kraaft hannert all de reliéisene
Traditioune vun der Vergaangenheet duerstellen. [3][4]

Dësen éischten Deel, op Arabesch
offenbaart, gouf vum Shoghi Effendi, Hidder vum Baha'i Glawen, op Englesch
iwwersat. Dës Iwwersetzung op Lëtzebuergesch baséiert virun allem op der
englescher Iwwersetzung.

Déi Verbuerge Wierder vum
Bahá'u'lláh, aus dem Arabeschen

HIEN ASS DEN HERRLECHE VUN DEN HERRLECHEN!

Dëst ass dat wat aus dem
Räich vum der Herrlechkeet erofkum, ausgeschwat duerch d'Zong vum der
Muecht
an der Stärkt, a wat de fréiere Propheten offenbaart gouf. Dorausser hu Mir
déi
déif Essenz geholl an an d'Kleed vum der Kierzt gekleet, als en Zeeche vum
der
Gnod fir déi Gerecht, dass si dem Härgott senger Allianz trei bleiwen, duerch
hiert Liewe Säi Vertrauen erfëllen, an am Räich vum Geescht den Edelstee vum
der göttlecher Dugend kréien.

1. O JONG VUM GEESCHT!

Dat hei
ass Mäin éischte Rot: Dass du e rengt, guttmiddegt a stralend Häerz hues,
sou
dass du onvergänglech Souveränitéit kriss, onzerstéierbar an éiweg.

2. O JONG VUM GEESCHT!

Wat Ech vum allem am léifsten hunn ass d'Gerechtegkeet; dréi hir net de
Réck wann s du Mech wëlls a vernoléisseg se net, fir dass Ech Mech dir
uvertraue kann. Mat hirer Hëllef wäerts du mat dengem eegenen Ae gesinn, an
net
mat deene vum aneren, a wäerts duerch deng eegen Erkenntnis wëssen an net
duerch d'Wësse vum dengem Noper. Iwwerlee dir an dengem Häerz wéi s du
solls
sinn. A Wierklechkeet ass d'Gerechtegkeet Mäi Cadeau fir dech an d'Zeeche
vu
Menger onendlecher Gnod. Hal
dir dat virun Aen.

3. O

JONG VUM MËNSCH!

Verstoppt a Mengem éiwege Wiesen an an der Uréiwegkeet vu Menger Essenz
wosst Ech vu Menger Léift zu dir. Dofir hunn Ech dech erschaf, hunn an dir
Mäi

Bild aggravéiert an hunn dir Meng Schéinheet offenbaart.

4. O

JONG VUM MËNSCH!

Et war Mäi gréisste Wonsch, fir
dech z'erschafen, also hunn Ech dech erschaf. Sief du elo frou mat Mir, fir
dass Ech däin Numm soe kann, an deng Séil mam Geescht vum Liewe fëlle kann.

5. O JONG

VUN DER EXISTENZ!

Sief du frou mat Mir, fir
dass Ech dech ka gär hunn. Wann s du Mech net gär hues, ka Meng Léift dech
nimools
erreechen. Sief dir dees bewosst, O Dénger.

6. O JONG

VUN DER EXISTENZ!

Däi Paradäis ass Meng Léift.
Däin himmescht Heem ass nees mat Mir vereent ze sinn.
Komm eran ouni ze zécken. Dat ass dat, wat an eisem himmesche Räich an an
Eiser erhewener Herrschaft fir dech bestëmmt gouf.

7. O JONG VUM MËNSCH!

Wann s du Mech gär hues,
dréi dech ewech vun dir selwer, a wann s du wëlls, datt Ech dir gutt gesënnt
sinn, dann denk net un däin eegene Pleséier, fir dass du a Mir stierwe kanns
an
Ech éiweg an dir liewe kann.

8. O JONG

VUM GEESCHT!

Et gëtt kee Fridde fir dech, et sief dann du entsees dir selwer an
dréis dech Mir zou. Well et passt sech dass du dech a Mengem Numm luefs an net
an dengem, däi Vertrauen a Mech lees an net an dech, well Ech wëll, dass ee
mat

Mir eleng iwver alles frou ass.

9. O JONG VUN DER EXISTENZ!

Meng Léift ass Meng Festung;
deen, deen erakénnt ass sécher a gebuergen, an deen, dee sech dovun
ewechedréit,
wäert sech sécherlech veriren an zu Gronn goen.

10. O JONG VUM WUERT!

Du bass Meng Festung, géi eran, fir dass du a Sécherheet do liewe
kanns. Meng Léift ass an dir, sief dir dees bewosst, fir dass du Mech no bei
dir fënns.

11. O JONG VUN DER EXISTENZ!

Du bass Meng Luucht, a Mäi
Liicht ass an dir. Huel dir dorausser däi Liicht a sich keen anere wéi Mech.
Well Ech hunn dech räich erschaf an iwwert dech hunn Ech Meng Gonscht
generéis verbreet.

12. O JONG VUN DER EXISTENZ!

Mat den Hänn vun der Muecht
hunnt Ech dech erschaf a mat de Fangere vun der Kraaft hunnt Ech dech geformt; an
an dech hunnt Ech d'Wiese vu mengem Liicht geluecht. Sief domat zefridden a
sich
soss näischt, well Mäi Wierk ass perfekt a Mäi Gebot ass verbindlech. Sief
dir dees gewëss an zweiwel net.

13. O JONG VUM GEESCHT!

Räich hunnt Ech dech erschaf,
firwat méchs du dech selwer aarm? Edel hunnt Ech dech erschaf, firwat
erniddregs
du dech selwer? Aus der Essenz vum Wëssen hunnt Ech dir Liewe ginn, firwat
sichs
du Erliichtung bei engem anere wéi
Mir? Aus dem Leem vun der Léift hunnt Ech dech geformt, firwat befaass du dech

mat aneren? Kuck an dech, fir dass du Mech an dir fënns, mächtig, staark a wéi
Ech a Mir selwer bestinn.

14. O
JONG VUM MËNSCH!

Du bass Mäin Eegentum, a
Mäin Eegentum vergeet net. Firwat fäerts du deng Vergänglechkeet? Du bass
Mäi
Licht a Mäi Licht wäert ni ausgoen. Firwat fäerts du d'Verläschchen. Du
bass
Meng Herrlechkeet a Meng Herrlechkeet verschwënnt net. Du
bass Mäi Kleed a Mäi Kleed gëtt ni al. Bleif dofir an denger Léift fir Mech
fir
dass du Mech am Räich vun der Herrlechkeet fënns.

15. O
JONG VUM WUERT!

Dréi däi Gesiicht zu Mir an
entso allem ausser Mir, well Meng Souveränitéit ass bestänneg a Meng
Herrschaft
vergeet net. Géifs du en aneren wéi Mech sichen, wär deng Méi ëmsoss,
souguer
wann s du de Weltall éiweg duerchsiche géifs.

16. O JONG VUM LIICHT!

Vergiess alles ausser Mir a kommunizéier
mat Mengem Geesch. Dat ass d'Essenz vu Mengem Gebot, dofir hal dech
dorunner.

17. O JONG VUM MËNSCH!

Sief zefridde mat Mir a sich
keen aneren, fir dir ze hëllefen, well keen ausser Mir kann dir jee duergoen.

18. O
JONG VUM GEESCHT!

Verlaang net vu Mir, wat Mir
net fir dech wënschen, sief zefridde mat deem, wat Mir fir dech bestëmmt
hunn,

well et ass dat, wat dir Notze bréngt, wann s du dech domat zefridde gëss.

19. O JONG VUN DER WONNERBARER VISIOUN!

En Hauch vu Mengem Geesch
hunn Ech dir ageblosen, fir dass du Mech solls gär hunn. Firwat
hues du Mech verlooss an en aneren ausser Mir begiert?

20. O JONG VUM GEESCHT!

Mäi Recht op dech ass grouss,
et kann net vergiess ginn. Meng Gnod fir dech ass vëlleg,
si kann net verschleiert ginn. Meng Léift ass an dir a kann net verstoppt
ginn.
Mäi Liicht ass kloer fir dech, et kann net verdonkelt ginn.

21. O JONG VUM MËNSCH!

Un de Bam vun der stralender
Herrlechkeet hunn Ech fir dech déi beschte Friichte gehaangen. Firwat dréis
du
dech dovun ewech, fir dech mat deem zefridden ze ginn, wat manner gutt ass?
Komm
zréck bei dat, wat besser fir dech ass am himmleche Räich.

22. O JONG VUM GEESCHT!

Edel hunn Ech dech erschaf,
du awer hues dech selwer erniddregt. Erhief dech also zu deem, woufir s du
erschafe goufs.

23. O JONG VUM HÉCHSTEN!

Zum Éiwege ruffen Ech dech,
du awer sichts dat Vergänglecht. Firwat hues du Eise Wonsch net respektéiert a
bass
dengem eegenen nogaang?

24. O JONG VUM MËNSCH!

Sätz dech net iwwert deng

Grenzen ewech a begier net, wat net fir dech ass. Knéi dech virum Gesiicht vun dengem Härgott, dem Här vu Stärkt a Muecht.

25. O JONG VUM GEESCHT!

Bretz dech

net virum Aarmen, well Ech féieren hien op sengem Wee a gesinn dech an dengem Gejéimers a weisen dech zrécck fir all Zäit.

26. O JONG VUN DER EXISTENZ!

Wéi konnts du deng eege

Feeler vergiessen an dech mat de Feeler vun anere beschäftegen? Wien dat mécht gött
vu Mir verworf.

27. O

JONG VUM MËNSCH!

Schwätz net iwwert d'Sënne vun

anere sou laang s du selwer ee bass dee sënnegt. Wann s du dëst Gebot iwwerschreits, göss du verworf, dat bezeien Ech.

28. O

JONG VUM GEESCHT!

Sief der bewusst, datt deen,

deen d'Mënschen zur Gerechtegheet opriff, awer selwer ongerecht ass, net
vu
Mir ass, souguer wann e Mäin Numm géing droen.

29. O

JONG VUN DER EXISTENZ!

Mutt kenger Séil dat zou, wat s

du dir net selwer géifs zoumudden, a schwätz net vun deem, wat s du net méchs. Dat ass Mäi Gebot fir dech, beuecht et!

30. O

JONG VUM MËNSCH!

So Mengem Dénger net neen,

wann en eppes vun dir wëllt, well säi Gesiicht ass Mäi Gesiicht; soss
schumm
dech viru Mir.

31. O JONG VUN DER EXISTENZ!

Lee dir selwer all Dag

Rechenschaft of, éier s du zur Rechenschaft gezu gëss; well den Doud kënnt
onerwaart, an da muss du dech fir deng Dote veräntweren.

32. O JONG VUM HÉCHSTEN!

Fir dech hunn Ech den Doud

zu engem Buet vu Freed gemaach. Firwat bass du traureg? Ech hunn d'Liicht
erschaf fir dech z'erliichten. Firwat verstopps du dech
virun em?

33. O JONG VUM GEESCHT!

Mat der freedeger Noriicht

vum Liicht gréissen Ech dech: Free dech! An den Haff vun
der Hellegkeet ruffen Ech dech: Bleif do dran, fir dass de éiweg a Fridde
liefs.

34. O JONG VUM GEESCHT!

De Geescht vun der

Hellegkeet bréngt dir déi freedeg Noriicht vum neien Zesummekommen; firwat
bass
du traureg? De Geescht vun der Muecht bestätegt dech a Senger Saach; firwat
verstopps du dech? D'Liicht vu Sengem Gesiicht féiert dech; wéi kanns du
dech
verléieren?

35. O JONG VUM MËNSCH!

Sief net traureg, ausser du

bass wäit ewech von Eis; a free dech net, ausser du kënns Eis méi no a
kënns
bei Eis zréc.

36. O JONG VUM MËNSCH!

Free dech mat Begeeschterung an

dengem Häerz, fir dass du et wäert bass, Mir ze begéinen a Meng
Schéinheet
erëmzespigelen.

37. O

JONG VUM MËNSCH!

Verso der net selwer Mäi
wonnerschéint Kleed an enthal dech net vun dengem Deel vu Menger wonnerbarer
Quell, fir dass du net éiweg duuschtereg bleifs.

38. O JONG VUN DER EXISTENZ!

Folleg Menge Gesetzer aus Léift
zu Mir an entso dengen eegene Wënsch, wann s du Mir Freed maache wëlls.

39. O JONG VUM MËNSCH!

Vernoléisseg Meng Geboter
net, wann s du Meng Schéinheet gär hues, a vergiess Meng Rotschléi net, wann
s du gär Meng Gonscht errechs.

40. O JONG VUM MËNSCH!

Géifs du och duerch den onendlech
groussen Universum rennen an d'Héichte vum Himmel durchsichen, géifs du
awer
keng Rou fannen, ausser am Gehorsam virun Eisem Gebot an der Demut virun Eisem
Gesicht.

41. O JONG VUM MËNSCH!

Verherrlech Meng Saach, fir
datt Ech dir d'Geheimnisser vu Menger Gréisst duerleeë kann an op dech mam
Licht vun der Éiwegkeet schéngen.

42. O

JONG VUM MËNSCH!

Sief damiddeg viru Mir, fir
dass Ech gnädeg bei dech komme kann. Erhief dech fir den Triumph vu Menger
Saach, fir dass du nach op der Äerd d'Victoiren erreeche kanns.

43. O JONG VUN DER EXISTENZ!

Ernimm Mech op Menger Äerd,
fir dass Ech denger a Mengem Himmel gedenken; op déi Manéier gi Meng Aen an
deng erfreet.

44. O JONG VUM TROUN!

Däin Ouer ass Mäin Ouer –
lauschter domat; däin A ass Mäin A – kuck domat, fir dass du an denger
déifster Séil Meng sublim Hellegkeet bezie kanns, an Ech a Mir selwer eng
méi héich
Plaz fir dech bezie kann.

45. O JONG VUN DER EXISTENZ!

Sich de Martyrium um Wee bei
Mech, zefridde mat Mengem Pleséier an dankbar fir dat, wat Ech bestëmmen, fir
dass du mat Mir ënnert dem Baldachin vun der Majestéit, hannert dem
Tabernakel
vun der Herrlechkeet roue kanns.

46. O JONG VUM MËNSCH!

Denk no an iwwerlee. Wëlls du
an dengem Bett stierwen oder als Märtyrer däi Blut am Stëbs op Mengem Wee
verschëdden,
an sou Mäin Uerder zum Ausdrock bréngen a Mäi Liicht am héchste Paradäis
offenbaren? Entschet dech richtig, O Dénger!

47. O JONG VUM MËNSCH!

Bei Menger Schéinheet! Wanns
du deng Hoer mat dengem Blut fierfs, dann ass dat a Mengen Ae méi grouss wéi
d'Schafung vum Weltall an d'Liicht vu béide Welten. Strief also duerno,
O Dénger!

48. O JONG VUM MËNSCH!

Fir alles gött et en
Zeechen. D'Zeeche vun der Léift ass Standhaftegkeet a Menge Bestëmmungen a
Gedold a Menge Prüfungen.

49. O JONG VUM MËNSCH!

Deen, dee wierklech gär huet,
verlaangert no Tribulatione genee sou wéi de Rebell no Verzeiung verlaangert,
an de Sënner no Erbaarmen.

50. O JONG VUM MËNSCH!

Wann dir op Mengem Wee keen
Ongléck zoustousse géif, wéi wéils du dann d'Weeër vun deene goen, déi
zefridde
si mat Mengem Pleséier? A wa keng Prüfung dech treffe géif an dengem
Verlaangeren no Mir, wéi wéils du dann d'Liicht an denger Léift fir Meng
Schéinheet errechen?

51. O JONG VUM MËNSCH!

Meng Kalamitéit ass Meng
Vorsehung, dem Schäin no ass et Feier a Rach, mee a Wierklechkeet Liicht a
Gnod. Géi hir séier entgéint, fir dass du zu engem éiwege Liicht an engem
onstierfleche Geescht gëss. Dat hei ass Mäi Gebot fir
dech, beuecht et!

52. O JONG VUM MËNSCH!

Solls de räich ginn, da free
dech net, a wann s de erniddregt gëss, sief net traureg, well béides wäert
vergoen an net méi sinn.

53. O JONG VUN DER EXISTENZ!

Wann s de aarm gëss, sief net
traureg, well mat der Zäit kënnt de Kinnek vum Räichtum bei dech. Fäert
d'Erniddregung net, well Herrlechkeet wäert enges Daags op dir rouen.

54. O JONG VUN DER EXISTENZ!

Wann däin Häerz op dat éiwegt,
onvergänglecht Räich an op dat uréiwegt Liewen ausgeriicht ass, da verzicht
op
dës stierflech a vergänglech Herrschaft.

55. O JONG VUN DER EXISTENZ!

Këmmer dech net ëm des Welt,
well mat Feier préife Mir d'Gold a mat Gold préife Mir eis
Dénger.

56. O JONG VUM MËNSCH!

Du häss gär Gold, an Ech
wënschen, dass du dech dovu fräi méchs. Du häls dech fir räich a sengem
Besätz,
an Ech weess dass däi Räichtum doranner besteet, dech dovu lasszeléisen. Bei
Mengem Liewen! Dëst ass Mäi Wëssen, an dat ass deng Virstellung; wéi ka
Meng
Meenung mat denger iwwereneestëmmen?

57. O JONG VUM MËNSCH!

Gëff Mäi Räichtum Mengen

Aarmen, fir dass du am Himmel aus de Reservë vun onverännerlechem Glanz an dem

Schaz vun onvergänglecher Herrlechkeet schäffe kanns. Awer, bei Mengem Liewen!

Deng Séil hirzeginn ass méi herrlech, kéins du dach nëmme mat Mengen Ae gesinn.

58. O JONG VUM MËNSCH!

Den Tempel vun der Existenz ass

Mäin Troun; reengeg e vun allem, fir dass Ech Mech do ka fir ëmmer nidderloossen.

59. O

JONG VUN DER EXISTENZ!

Däin Häerz ass Mäin Heem.

Maach et helleg fir Mäi Kommen. Däi Geescht ass d'Plaz vu Mengem Erschéngen;

renggeg e fir Meng Offenbarung.

60. O JONG VUM MËNSCH!

Lee deng Hand op Mäin Häerz,

dass Ech Mech iwwert dech erhiewe kann, liichtend a stralend.

61. O JONG VUM MËNSCH!

Erhief dech zu Mengem Himmel,

dass du d'Freed fënns, nees mat mir vereent ze sinn, an aus dem Kielech vun éiweger

Herrlechkeet den onvergläichleche Wäin drénke kanns.

62. O JONG VUM MËNSCH!

Vill vun dengen Deeg si

vergaange wou s du an de Wolleke gelieft hues an dech mat dengen onnëtzen Illusioune beschäftigt hues. Wéi laang nach näips du op dengem Bett? Erwäch

a

stéi op, well d'Sonn steet héich um Himmel, a vläicht wëll si op dech mam

Liicht vun der Schéinheet schéngen!

63. O JONG VUM MËNSCH!

D'Luucht schéngt op dech vum
Horizont vum hellege Bierg, an de Geescht vun der Erliichtung bléist am Sinai
vun dengem Häerz. Maach dech duerfir fräi vun de Schleier vun den onnätze
Virstellungen a komm a Mäin Haff, fir dass du prett bass fir d'éiwegt
Liewen a wierdeg
bass, Mir ze begéinen. Dann erreecht dech weder den Doud, nach Middegkeet oder
Verdross.

64. O JONG VUM MËNSCH!

Meng Éiwegkeet ass Meng
Schöpfung; Ech hu si fir dech erschaf. Maach si zum Kleed vun dengem Tempel.
Meng Eenheet ass Mäi Wierk; Ech hu si fir dech erschaf. Kleed dech domat, fir
dass
du fir ëmmer d'Offenbarung vu Mengem éiwege Wiese gëss.

65. O JONG VUM MËNSCH!

Meng Majestéit ass Mäi Geschenk
fir dech, a Meng Gréisst d'Zeeche vu Mengem Erbaarme fir dech. Dat wat Mir
passt, wäert kee verstoen, a ka vu kengem ausgedréckt ginn. A Wierklechkeet
hunn Ech et a menge verstoppte Lagerhaiser an an de Schätz vu Mengem Gebot
versuergt, als Zeeche vu Menger Gonscht fir Meng Dénger a Menger
Baarmhärzegkeet
géintiwwer Mengem Vollek.

66. O KANNER VUM GËTTLECHEN AN ONSICHTBARE WIESEN!

Dir wäert dru gehënnert ginn,
Mech gär ze hunn, a Séile gi verstéiert, wa si Menger gedenken; well de
Verstand ka Mech net begräifen an d'Häerz Mech net faassen.

67. O JONG VUN DER SCHÉINHEET!

Bei Mengem Geescht a bei
Menger Gonscht! Bei Mengem Erbaarmen a bei Menger Schéinheet! Alles wat Ech
dir
mat der Sprooch vun der Muecht offenbaart hunn a fir dech mat der Fieder vun
der Kraaft niddergeschriwwen hunn, entsprécht denger Fäegkeet an dengem
Verständnes an net Mengem Rang an der Melodie vu Menger Stëmm.

68. O MËNSCHEKANNER!

Wësst dir net firwat Mir
iech all aus deem selwechte Stëbs erschaf hunn? Fir dass kee sech iwwert deen

aneren erhieft. Bedenkt zu jidder Zäit an ären Häerzer wéi dir erschaf gi sidd.

Well Mir iech all aus deemselwechte Stoff erschaf hunn, passt et sech, dass dir wéi eng Séil sidd, dee selwechte Wee gitt, mam selwechte Mond iesst an am selwechte Land wunnt, fir dass an ärem bannenzege Wiesen, duerch är Wierker an

Aktiounen, d'Zeeche vun der Eenheet an d'Essenz vun der Lassléisung zum Virschäi kommen. Sou ass Mäi Rotschlo un iech, o Versammlung vum Liicht! Befollegt dese Rot, fir dass dir d'Fruucht vum Hellegtum vum Bam vun der wonnerbarer Herrlechkeet kritt.

69. O DIR KANNER VUM GEESCHT!

Dir sidd Meng Schazkummer, well an iech hunn Ech d'Pärelle vu Menge Geheimnisser an d'Edelsteng vu Mengem Wesse geluecht. Beschützt si virun de Friemen ënnert Mengen Dénger a virun den Ongleewegen a Mengem Vollek.

70. O JONG VUN DEEM, DEEN DUERCH SÄIN EEGENT WIESEN A SENGEM EEGENE RÄICH STOUNG!

Sief dir bewosst, dass Ech dir all d'Parfume vun der Hellegkeet zoustréime gelooss hunn, dir Mäi Wuert voll a ganz offenbaart hunn, Meng Guttheet duerch dech perfekt gemaach hunn a fir dech nëmnen dat gewünscht hunn, wat Ech fir Mech selwer gewünscht hunn. Sief dofir zefridden iwwer mäi Pleséier a sief Mir dankbar.

71. O JONG VUM MËNSCH!

Schreif alles wat Mir dir offenbaart hunn, mat der Tënt vum Liicht op d'Tafel vun dengem Geesch. Sollt dat net an denger Muecht leien, da maach deng Tënt aus der Essenz vun dengem Häerz. Wann s du dat net kanns, da schreif mat där roudere Tënt, déi op Mengem Wee ausgeschott gouf. A Wierklechkeet ass dat méi séiss fir Mech wéi alles anescht; dass hiert Liicht fir ëmmer bestoe bleift.

Cette seconde partie, révélée en perse, fut traduite en anglais par Shoghi Effendi, le Gardien de la foi bahá'íe. La présente traduction en français a été effectuée à

partir du
texte anglais.

2ten Deel

Déi Verbuerge Wierder vum Bahá' u'lláh, aus dem
Perseschen

Am Numm vum Här vun der
Sprooch, Dee Mächtegen

1. O MËNSCHE MAT VERSTAND FIR
ZE VERSTOEN AN OUERE FIR ZE HÉIEREN!

Den éischte Ruff vum Beléiften
ass deen hei: O mystesch Nuechtegailchen! Verbleif néierens ausser am
Rousegaart vum Geesch: O Buert vum Salomo vun der Léift! Sich keen Ënnerdach
ausser am Saba vum Villbeléiften. O du onstierfleche Phönix! Looss dech
néierens nidder ausser um Bierg vun der Trei. Do ass deng Wunneng, wann s du,
op
de Flillecke vun denger Séil zum Räich vum Onendleche flitts a versichs,
däin
Zil z'errechen.

¹ vgl. Qur'an 27:15-44; 34:15

2 . O JONG VUM GEESCHT!

De Vugel sicht säin Nascht,
d'Nuechtegailchen de Charme vun der Rous; d'Häerzer vun de Mënschen awer
si wéi
Vigel, déi sech, zefridde mat vergänglechem Stëbs, vun hirem éiwegen Nascht
veriert hunn. Hir Aen op de Mouer vun der Uechtlosegkeet geriicht, hu si sech
der Herrlechkeet vun der göttlecher Presenz entzunn. O, wéi komesch an
traureg;
wéinst engem Becher hu si sech ewech gedréit vun de grouse Miere vum
Allerhéchsten a bleiwe wäit ewech vum stralendsten Horizont.

3. O FRËND!

Planz näischt ausser der Rous
vun der Léift an de Gaart vun dengem Häerz a looss d'Nuechtegailche vun der
grousser
Sympathie a vum Begieren net aus dengem Grëff. Hal den Ëmgank mat de
Gerechten
an Eier an hal dech ewech vun der Gesellschaft vun den Ongleewegen.

4. O JONG VUN DER

GERECHTEGKEET!

Wou kann een, dee verléift ass
goen, wann net an d'Land vun deem, deen hie gär huet? A wien, deen op der
Sich
ass, géif Rou fannen, wäit ewech vum Verlaangere vu sengem Häerz? Fir deen,
dee
wierklech gär huet, ass d'Vereenegung d'Liewen an d'Trennung den Doud.
Seng
Broscht kennt keng Gedold a säin Häerz huet kee Fridden. Dausend Liewe géif
hien hierginn, fir séier an d'Wunneng bei deen, deen hie gär huet, ze kommen.

5. O JONG VUM STËBS!

A Wierklechkeet soen Ech dir:
Vun all de Mënschen ass deen am noléissegsten, deen ëmsooss streit a
probéiert,
sech iwwert säi Brudder z'erhiewen. So: O Bridder! Loosst Doten, net Wieder
är
Garnitur sinn!

6. O JONG VUN DER ÄERD!

Sief der bewosst: En Häerz, an
deem nach déi klengste Spur vun Näid bleift, soll nimools Mäin éiweg
Räich
errechen, an nimools déi séiss Parfume vun der Hellegkeet anootmen, déi aus
Mengem hellege Räich kommen.

7. O JONG VUN DER LÉIFT!

Du bass nëmmen ee Schrëtt ewech
vun den herrlechen Héichten iwwert dir a vum himmlesche Bam vun der Léift.
Maach
dëse Schrëtt, a mat deem nächste komm eran an d'Räich vun der
Onstierflechkeet
an an d'Zelt vun der Éiwegkeet. Lauschter dann deem no, wat d'Fieder vun
der
Herrlechkeet offenbaart huet.

8. O JONG VUN DER HERRLECHKEET!

Tommel dech um Wee vun der
Hellegkeet a komm eran an den Himmel vun der Gemeinschaft mat Mir. Rengeg däin
Häerz mat der Flam vum Geescht a géi séier an den Haff vum Allerhéchsten.

9. O VERGÄNGLECHE SCHIET!

Looss déi niddreg Stufe vum
Zweiwel hannert dir an erhief dech zu den erhuewenen Héichte vun der
Gewëssheet. Maach d'A vun der Wourecht op, fir dass du déi onverschleiert
Schéinheet kucke kanns an ausriifs: Geseent ass den Här, de beschte vun alle
Schöpfer!

10. O JONG VUN DER LEIDENSCHAFT!

Lauschter
no: Stierflech Ae wäerten nimools déi éiweg Schéinheet erkennen, an en
Häerz ouni Liewen erfreet sech nëmmen un enger wielecher Bléi. Well
Gläiches
sicht Gläiches, a gesellt sech gär zou eneen.

11. O JONG VUM STËBS!

Gëff blann,
fir dass du Meng Schéinheet gesi kanns; gëff daf, fir dass du déi duuss
Melodië
vu Menger Stëmm héiere kanns; maach dech eidel vun allem Wëssen, fir dass du
u
Mengem Wëssen deelhuele kanns, a renged dech vu Räichtëmer, fir dass du aus
dem
Mier vu Mengem éiwege Räichtum e bleiwenden Undeel kréie kanns. Gëff blann,
dat
heescht fir alles ausser Menger Schéinheet. Gëff daf fir alles ausser Mengem
Wuert; maach dech eidel vun allem Wëssen ausser Mir; sou dass du mat klorer
Siicht, rengem Häerz an opmierksamem Ouer an den Haff vu Menger Hellegheet
erakomme kanns.

12. O MËNSCH MAT ZWOU VISIOUNEN!

Maach een A
zou an dat anert op. Maach eent zou virun der Welt an allem, wat dran ass, a
maach dat anert op fir déi gehellegt Schéinheet vum deem, dee jidderee gär
huet.

13. O MENG KANNER!

Ech fäerten,
dass dir, wann dir d'Lidd vun der Himmelsdauf net héiert, am Schiet vu
vëllegem
Vergiessen ennergitt an ouni jeemols op d'Rous vun der Schéinheet ze
kucken,
nees zu Waasser a Stëbs gitt.

14. O FRËNN!

Gitt déi éiweg Schéinheet net
op fir eng Schéinheet, déi stierwe muss, an hänkt äert Häerz net un dës
stierflech Welt aus Stëbs.

15. O JONG VUM GEESCHT!

D'Zäit
kënnt, wou d'Nuechtegailche vun der
Hellegheet d'Essenz vun de Geheimnisser net méi opdeckt, an dir ouni déi
himmlesch Melodien an déi göttlech Stëmm sidd..

16. O ESSENZ VUN DER NOLÉISSEGKEET!

Myriade vu
mysteschen Zonge fannen hiren Ausdrock an enger Ried, a Myriade vu verstoppte
Geheimnisser ginn an enger eenzeger Melodie offenbaart; mee, O mei, et ass keen
Ouer do fir ze héieren, a keen Häerz do fir ze verstoen.

17. O KOMERODEN!

D'Paarten,
déi sech fir dat Éiwegt opmaachen, sti grouss op, an d'Wunneng vum Beléiften
ass gekleet mam Blut vum deenen, déi gär hunn, awer all, bis op e puer
bleiwe
vun dëser himmlischer Stad ausgeschloss a souguer vun deene puer, ass nëmmen
eng
winzeg Handvoll mat rengem Häerz a gehellegtem Geescht fonnt ginn.

18. O DIR BEWUNNER VUM HÉCHSTE PARADÄIS!

Verkënnegt de Kanner vun der
Gewëssheet, dass an de Räicher vun der Hellegheet, no beim himmlische
Paradäis,

en neie Gaart erschéngen ass, ëm deen d'Awunner vum Räich vun der Héicht
an déi
Onstierflech, déi am erhuewene Paradäis wunnen, kreesen. Beméit iech also,
dass
dir dëse Rang kritt, fir aus sengen Anemonen d'Mysterië vun der Léift
z'enträtselen an aus sengen éiwege Friichten d'Geheimnis vu göttlecher,
vollkommener
Wäisheet z'erkennen. Getréischt sinn d'Ae vun deenen, déi erakommen an
dobanne
wunnen!

19. O MENG FRËNN!

Hutt dir de wierklechen a
stralende Muere vergiess wou dir alleguer a Menger Presenz vereent waart,
ënnert dem Schiet vum Liewensbam, deen am allherrleche Paradäis geplantz ass?
Mat vill Respekt hutt dir gelauschtert, wéi Ech dës dräi héichhelleg
Wierder
geschwat hunn: O Frënn! Zitt net äre Wëlle Mengem vir, wënscht iech nimools
dat,
wat Ech net fir iech gewënscht hunn, a begéint Mir net mat engem Häerz ouni
Liewen, beschmotzt mat weltleche Wënsch a Begierden. Wéilt dir nëmmen är
Séilen
helleg maachen, géift dir iech direkt un dës Plaz an dës Ëmgegengend
erënnere,
an d'Wourecht vu Menger Ried wier iech dann alleguer kloer.

20. An der achter Zeil vun den
hellegsten Zeilen, op der fënnefter Tafel vum Paradäis, seet Hien:

O DIR, DÉI DIR WÉI DOUT OP DER
COUCHE VUN DER NOLÉISSEGKEET LEIT!

Jorhonnerte si vergaangen an är
wäertvoll Liewe si bal eriwwer, awer nach keen eenzege rengen Hauch ass vun
iech bis bei Eisen Haff vun der Hellegkeet komm. Obwuel dir am Mier vum
Onglawen
ënnergaange sidd, bekennt dir awer mat de Lëpsen deen eenzegen, richtege
Glawen
u Gott. Deen, deen Ech haassen, hutt dir gär, a Mäi Feind hutt dir zum Frënd
gemaach.
Trotz allem trëppelt dir op Menger Äerd, houfreg an zefridde mat iech selwer,
ouni ze mierken, dass Meng Äerd ärer iwwerdrësseg ass, an dass alles sech
vun
iech ewechhält. Wéilt dir nëmmen är Aen opmaachen, géift dir a
Wierklechkeet

tausend Leiden dëser Freed virzéien, a géift souguer den Doud selwer dësem Liewe virzéien.

21. O FORM AUS STËBS, DÉI SECH BEWEEGT!

Ech wënsche Gemeinschaft mat
dir, du awer hues kee Vertrauen a Mech. D'Schwäert vun denger Rebellioun
huet
de Bam vun denger Hoffnung ëmgehaen. Zu allen Zäite sinn Ech no bei dir, mee
du
bass ëmmer wäit ewech vu Mir. Onvergänglich Herrlechkeet hunn Ech fir dech
gewielt, awer fir dech selwer hues du Erniddregung ouni Grenze gewielt., sou
laang nach Zäit ass, komm erëm a verpass deng Chance net.

22. O JONG VUN DER LEIDENSCHAFT!

Déi
Geléiert and déi Weis hu jorelaang ëmsoss probéiert, d'Presenz vum
Allherrlechen z'erreechen; si hunn hiert Liewen domat verbruecht, no Him ze
sichen, an awer hu si d'Schéinheet vu Sengem Gesiicht net gesinn. Du, ouni
dee
geréngsten Effort, hues däin Zil erreecht, an ouni ze sichen, hues du d'Zil
vun
Denger Sehnsucht fonnt. Trotz allem bloufs du sou am Schleier vum Egoismus
agewéckelt, dass deng Aen d'Schéinheet vun deem, deem ee gär huet, net
gesinn
hunn, an deng Hand de Sam vu Sengem Kleed net beréiert huet. Dir, déi dir Aen
hutt, kuckt a wonnert iech.

23. O AWUNNER AN DER STAD VUN DER LÉIFT!

Déidlech
Stierm bedrängen déi éiweg liichtend Käerz, an d'Schéinheet vum
himmlsche
Jugendlechen ass zougedeckt an der Däischtert vum Stëbs. Den héchste Kinnek
vun
der Léift gött ënnerdréckt vum Vollek vun der Tyranei, an d'Dauf vun der
Herrlechkeet läit gefaangen an de Krallen vun Eilen. D'Awunner am Zelt vun
der
Herrlechkeet an déi himmlsch Versammlung kräischen a kloen, während dir am
Land vun der Noléissegkeet rout an iech awer nach zu den richtege Frënn
zielt. Wéi eidel sinn är Virstellungen!

24. O DIR DABOEN, DÉI DIR ALS VERSTÄNNEG GËLLT!

Firwat

huelst dir den Uschäin vun Hierden, wann dir dach ënnerlech zu Wëllef gouft,
déi

et op Meng Häerd ofgesinn hunn? Dir sidd sou wéi de Stär, deen opgeet ier et
Dag gëtt, an deen, wéi wann en hell a stralend wier, d'Pilger vu Menger

Stad an

d'Ir féiert an op d'Weeër vum Verdiewen.

25. O DIR, DÉI DIR DEM SCHÄIN

NO SCHÉI SIDD, MEE BANNENDRA FAUL!

Dir sidd wéi rengt awer batted

Waasser, dat kristallkloer ausgesäit, vun deem awer bei der Prouf vum
gëttleche Préiwer net eng Drëps akzeptéiert gëtt. Jo de Sonnestral fällt

genee

sou op de Stëbs wéi op de Spigel, mee an hirer Spigelung ënnerscheede si
sech

wéi de Stär vun der Äerd: neen, onermiesslech ass den Ënnerscheid!

26. O MÄI FRËND DEM WUERT NO!

Denk e bëssen no. Hues du jee

héieren, dass Frënd a Feind am selwechten Häerz wunnen? Da verdreif de
Friemen,

fir dass de Frënd a Seng Wunneng komme kann.

27. O JONG VUM STËBS!

Alles am Himmel an op der Äerd

hunn Ech fir dech bestëmmt, ausser dem Häerz vum Mënsch, dat Ech zur Wunneng
vu

Menger Schéinheet a Menger Herrlechkeet gemaach hunn; awer du hues Meng
Wunneng

a Mäin Doheem engem Anere wéi Mir ginn; an all Kéier, wann den Offenbarer vu
Menger Hellegkeet Säin eegent Haus gesicht huet, huet Hien do e Frieme fonnt

an, ouni Ënnerdach, ass Hie séier zrëckgaang zum Hellegtem vum Beléiften.

Trotzdeem hunn Ech Mäi Geheimnis verstoppt an hunn deng Schan net gewënscht.

28. O ESSENZ VUM VERLAANGEN!

Wéi oft koum Ech mueres fréi

aus de Räicher vum Onendlechen an deng Wunneng an hunn dech um Bett fonnt wou
s

de dech ausgerout hues, beschäftegt mat anere wéi mat Mir. Dorops hinn, sou
wéi

e Blëtz vum Geescht, sinn Ech zu de Räicher vun der himmlescher Herrlechkeet

zréckgaang. Den Herschare vun der Hellegkeet a Mengem Himmel hunn Ech kee
Wuert
gesot.

29. O JONG VUN DER GUTTHEET!

Aus de Wüste vum Näischt, mam
Leem vu Mengem Gebot hunn Ech dech geformt. Ech hu fir deng Erzéiung all Atom,
deen et gëtt an d'Essenz vun allen erschafene Saachen zur Hëllef geholl.
Sou,
éiers du aus denger Mamm hirem Schouss koums, hunn Ech fir dech zwou Quelle
vun
heller Mëllech bestëmmt, Ae fir iwwert dech ze waachen, an Häerzer fir dech
gär
ze hunn. Duerch Meng Guttheet, ënnert dem Schiet vu Mengem Erbaarmen, hunn Ech
dech erzunn, an duerch d'Essenz vu Menger Gnod a Gonscht hunn Ech iwwert dech
gewaacht. Dëst alles hunn Ech gemaach, fir dass du a Mäin éiweg Räch
kënns, a
Mengen onsichtbare Geschenker wierdeg gëss. An awer bass du liichtfankeg
bliwwen a wéi s du erwuesse goufs, hues du all Meng Gefällegkeete
vernolessegt
an hues dech mat dengen onnëtze Virstellunge beschäftegt, op eng Manéier wou
s
du ganz vergiesserlech goufs an dech vum Portal vum Frënd ëmgedréit hues,
fir
dech am Haff vu Mengem Feind nidderzeloossen.

30. O SKLAV VUN DER WELT!

Dacks ass den Hauch vu Menger
Guttheet mueres iwwert dech komm an huet dech, am Schlof, um Lager vun der
Oniwwerluechtheit fonnt. Voller Tréinen iwwert däin Zoustand gong en zréck,
duer, vu wou e komm war.

31. O JONG VUN DER ÄERD!

Wann s du Mech begiers, sich
keen ausser Mir. Wëlls du Meng Schéinheet kucken, da maach deng Aen zou virun
der Welt an allem, wat dran ass. Well Mäi Wëllen an de Wëlle vun engem anere
wéi mir, si sou wéi Feier a Waasser; si kënnen net zesummen an engem Häerz
wunnen.

32. O FRIEMEN, DEEM FRËNDSCHAFT ERWISE GËTT!

D'Käerz vun dengem Häerz ass

duerch d'Hand vu Menger Muecht ugefaang ginn, läsch si net mat deem
entgéintgesate
Wand vum Egoismus an der Leidenschaft. Menger ze gedenken ass d'Heelung vun
all
denge Krankheeten, vergiees et net. Maach Meng Léift zu Dengem Schaz a sief
frou domat, sou wéi mat dengen eegenen Aen an dengem eegene Liewen.

33. O MÄI BRUDDER!

Lauschter op déi léif Wierder
vu Mengem Zockermond an dréck de Floss vun der mystescher Hellegheet a
groussen
Zich vu Menge séisse Lëpsen. Séi de Som vu Menger göttlecher Wäisheet an
de rengen
Buedem vun dengem Häerz an nätz e mam Waasser vun der Gewässheet, fir dass
an
der gehelleger Stad vun dengem Häerz d'Hyazinte vu Menger Erkenntnes a
Wäisheet frësch a gréng wuesse kënnen.

34. O BEWUNNER VU MENGEM PARADÄIS!

Mat Menge guttmiddegen Hänn hunn
Ech am helleger Gaart vum Paradäis de jonke Bam vun ärer Léift a Frëndschaft
geplant an hunn e genätzt mat den erfrëschende Reeschauere vu Menger
zäertlecher
Gnod; elo, wou e Friichte bréngen soll, beméit iech, dass e geschützt gött
an
dass en net mat der Flam vum Pleséier an der Leidenschaft verziert gött.

35. O MENG FRËNN!

Läscht d'Luucht vum Iertum a
fänkt an ärem Häerz d'eiwegt Feier vun der göttlecher Féierung un.
Well
geschwë wäerten d'Préiwer vun der Mënschheet an der helleger Presenz vum
Ugebieten näischt méi unhuelen ausser där rengster Dugend an onbefleckten
Doten.

36. O JONG VUM STËBS!

Déi Weis sinn déi, déi net
schwätzen éier si Gehéier fannen, sou wéi de Mondschenk säi Kielech net
recht,
bis hien ee fonnt huet deen duuschtereg ass, an deen, dee gär huet net aus
senger déifster Séil rífft, bis hien d'Schéinheet vun deem gesäit, deen
hie gär
huet. Dofir séi d'Käre vun der Wäisheet an der Erkenntnes an de rengen
Buedem
vum Häerz an hal se verstoppt, bis d'Hyazinte vun der göttlecher Wäisheet

aus
dem Häerz, an net aus dem Bulli a Leem, opginn.

An der éischer Zéil vun der
Tafel ass folgendes opgezeechent an niddergeschriwwen, a verstoppt am Hellegtum
vum Tabernakel vu Gott:

37. O MÄIN DÉNGER!

Gëff déi éiweg Herrschaft net
op fir eppes Vergängleches, a verwerf net déi himmlesch Souveränitéit fir
en ierdescht
Verlaangen. Dat hei ass de Floss vum éiwege Liewen, deen aus der Urquell vun
der Fieder vum Allbaarmhärzege fléisst. Glécklech déi,
déi doraus drénken.

38. O JONG VUM GEESCHT!

Zerbriech däi Käfeg a wéi de
Phönix vun der Léift, erhief dech an den Himmel vun der Hellegheet. Entso
dengem Ech an, erfëllt mam Geesch vum der Gnod, bleif am Räich vun der
himmlecher
Hellegheet.

39. O OFLEEËR VUM STËBS!

Sief net zefridde mat der
Lichtegheet vun engem Dag dee vergeet, an enthal dech net der éiweger Rou.
Tausch net de Gaart vun éiweger Freed mam Koup Stëbs vun enger stierflecher
Welt. Erhief dech aus dengem Prisong an déi herrlech Gäert vum Himmel a fléi
aus dem vergängleche Käfeg an d'Paradäis vum Onendlechen.

40. O MÄIN DÉNGER!

Maach dech fräi vun de Kette
vun dëser Welt a maach deng Séil fräi vum Prisong vum Ech. Ergräif
d'Geleeënheet, well si kënn ni méi erëm.

41. O JONG VU MENGER MOD!

Géifs du dat éiwegt Räich
gesinn, da géings du dech beméien, fir vun dëser vergänglecher Welt
fortzekommen.
Mee dir dat eent ze verstoppen an dat anert ze weisen ass
e Geheimnis dat nëmmen déi verstinn, déi e rengt Häerz hunn.

42. O MÄIN DÉNGER!

Rengeg däin Häerz vu Béisheet a,

fräi vun Näid, komm eran an den himmleschen Haff vun der Hellegkeet.

43. O MENG FRËNN!

Gitt op de Weeër, déi dem Frënd
gutt gefalen, a sidd iech bewosst, dass Sâi Pleséier de Pleséier vu Senge
Kreaturen ass. Dat heescht: Kee soll an d'Haus vu sengem Frënd eragoen
ausser
mat sengem Accord, oder d'Hänn op seng Schätz leeën oder sâin eegene
Wëllen iwwert
dee vu sengem Frënd stellen, an ënner kengen Ëmstänn versichen, vun him ze
profitéieren. Denkt doriwwer no, dir, déi dir e klore Bléck hutt!

44. O KOMEROD VU MENGEM TROUN!

Lauschter näischt Schlechtes a
kuck näischt Schlechtes, erniddreg dech net, keim net a kräisch net. Schwätz
näischt Schlechtes, fir dass du näischt Schlechtes héiers a vergréisser
d'Feeler vun deenen aneren net, fir dass deng eege Feeler net grouss
erschéngen. Wënsch kengem Mënsch Erniddregung fir dass deng eegen
Erniddregung
net bekannt gëtt. Lief dann d'Deeg vun dengem Liewen, déi manner si wéi e
flüchtege Moment, mat engem rengen Geescht, engem onbefleckten Häerz, rengen
Gedanken, an engem gehellegte Wiesen, fir dass du, fräi an zefridden, dës
stierflech Form ewechleeë kanns an an dat mystescht Paradäis goen a fir
ëmmer
am éiwege Kinnekräich wunne kanns.

45. LEIDER, LEIDER, O DIR, DÉI DIR VUN IERDESCHE WËNSCH GEDRIWWE GITT!

Sou séier wéi de Blëtz sidd dir
laanscht Dee gaangen, deen dir gär hutt, an hutt är Häerzer un dâiwelzeg
Fantasië gehaangen. Dir knéit iech virun ären eidele Virstellungen an nennt
si
d'Wourecht. Dir dréit är Aen dem Dar zou an nennt en eng Blumm. Kee rengen
Hauch goug vun iech fort a keng Lëftche vun der Lassléisung koom vum Bongert
vun ären Häerzer. Dee léiwe Rot vun Deem, deen dir gär hutt, hutt dir an de
Wand geschloen an dir hutt Hie ganz vun der Tafel vun ärem Häerz gewëscht. A
wéi d'Béischen um Feld verbréngt dir är Existenz op der Weed vum
Verlaangen an
der Leidenschaft.

46. O BRIDDER OP DEM WEE!

Firwat hutt dir et ënnerlooss, Deen
ze ernimmen, deen dir gär hutt, a firwat sidd dir ewechbliwwe vu Senger
helleger Presenz? D'Essenz vun der Schéinheet ass am onvergläichlechen
Zelt, um

Sätz vun der Herrlechkeet, dir dogéint beschäftigt iech mat sännlosem Sträit.

Déi séiss Déft vun der Hellegkeet stréimen an den Hauch vun der Generositéit
bléist, awer dir alleguer hutt iech deem virenthalen an dir lieft an engem Misär, deen uerg wéi deet. Schued fir iech a fir déi, déi op äre Weeër ginn an
äre Spuren noginn!

47. O KANNER VUN DER LEIDENSCHAFT!

Leet d'Gezei vun der eideler Herrlechkeet ewech a maacht iech fräi vum Kleed vun der Arroganz.

Op der drëtter vun der hellegster Zeil, déi vun der Fieder vum Onzichtbaren op d'rubinrout Tafel niddergeschriwwen an opgezeechent gouf, gëtt offenbaart:

48. O BRIDDER!

Sidd net ze streng ee mat deem aneren an hängt äert Häerz net un dës Welt. Sidd net houfreg an ärer Herrlechkeet a schummt iech net virun der
Erniddregung. Bei Menger Schéinheet! Aus Stëbs hunn Ech all Saachen erschaf an dem
Stëbs wäert Ech se nees zrëckginn.

49. O KANNER VUM STËBS!

Erzielt deene Räiche vun de Mëtternuechskloe vun den Aarmen, fir dass net Liichtfankegkeet si op de Wee vun der Zerstäierung féiert a si vum Bam vum Rächtum ewechhält. Ginn a sech
generéis wise si Meng Zeechen. Wuel deem, dee sech mat Mengen Dugende kleet.

50. O QUINTESSENZ VUN DER LEIDENSCHAFT!

Lee all deng Gurmangzegkeet nidder a sich Zefriddenheet; well deem Gurmangzege feelt ëmmer eppes, a mat deem Zefriddene war een nach ëmmer frou an et huet een hien nach ëmmer gelueft.

51. O JONG VU MENGER MOD!

Sief net besuergt an der Aarmutt

nach selbstsécher am Rächtum, well no der Aarmutt kénnt Rächtum an nom Rächtum kénnt Aarmutt. Awer aarm sinn an allem ausser a Gott ass e wonnerbaren Don, setz de Wäert dovun net erof, well zum Schluss mécht en dech räch a Gott an da verstees du d'Bedeutung vum Vers: „Wierklech, dir sidd déi

Aarm“ an déi helleg Wierder „Gott ass deen, deem alles gehéiert“

liichte wéi

dee richtege Mueren herrlech stralend um Horizont vu sengem Häerz op an du bleifs

sécher um Troun vum Rächtum.

¹ Qur'an 35:15

52. O KANNER VUN DER NOLÉISSEGKEET AN DER LEIDENSCHAFT!

Dir hutt Mäi Feind a Mäin Haus

eragelooss, a Mäi Frënd hutt dir erausgehäit, well an är Häerzer hutt dir d'Léift vun engem anere wéi Mir eragelooss. Lauschtert de Wierder vum Frënd no

an dréit iech zu sengem Paradäis. Weltlech Frënn, déi hiren eegene Virdeel sichen, schéngen sech een deen anere gär ze hunn, awer dee richtege Frënd hat

iech gär an huet iech gär wéinst ärer; a Wierklechkeet, fir iech ze féieren,

huet Hien onzielbar Leiden erdroen. Sidd sou engem Frënd géintiwwer net ontrei,

neen, gitt séier bei Hien. Sou ass d'Wuert vun der Wourecht an der Trei, dat sech wéi d'Mueressonn um Horizont vun der Fieder vum Här vun allen Nimm erhuewen

huet. Maacht är Oueren op fir dass dir d'Wuert vum Härgott héiere kénnt, vun Deem,

deem an der Gefor hëlleft, vun Deem, deem duerch sech selwer ass.

53. O DIR, DÉI DIR IECH MAT VERGÄNGLECHE RÄICHTËMER BRETZT!

A Wierklechkeet sidd iech

bewusst, dass Rächtum eng mächtig Barrière ass tèschent deem, dee sicht, a sengem Verlaangen, deem, dee gär huet, a sengem Allerlëfsten. Déi Räch, ausser e puer, errechen op kee Fall den Haff vu senger Presenz, nach komme si an

d'Stad vun der Zefriddenheet an der Resignatioun eran. Gutt steet et em deem,

dee räch ass, deem säi Rächtum hie weder vum éiwege Kinnekräch nach vun der

onvergänglecher Herrlechkeet ofhält! Beim Gréissten Numm! De Glanz vu sou engem

räiche Mann erlicht d'Bewunner am Himmel sou wéi d'Sonn d'Leit vun der Äerd erlicht!

54. O DIR RÄICH OP DER ÄERD!

Déi Aarm an ärer Mëtt si Mäin
Dépôt; Passt op Mäin hellegen Dépôt op a beschäftegt iech net nëmmen domat,
dass et iech gutt geet.

55. O JONG VUN DER LEIDENSCHAFT!

Rengeg dech vum Stëbs vu Räichtemer
an a vollkommenem Fridden géi an an d'Räich vun der Aarmutt; fir dass du vun
der Quell vun der Lassléisung de Wäi vum éiwege Liewen drénke kanns.

56. O MÄI JONG!

D'Gesellschaft vun den
Ongleewege vergréissert d'Leed, während d'Gemeinschaft mat de Gerechten de
Rascht vum Häerz ewechhëlt. Deen, dee mat Gott kommunizéiere wëll, dee soll
Zuflucht siche bei deenen, déi frou si mat Him; an deen, deen d'Wuert vu
Gott
héiere wëll, dee soll de Wieder vu Sengen Auserwielten nolauschteren.

57. O JONG VUM STËBS!

Pass op! Verkéier net mam
Ongleewegen a sich seng Gesellschaft net, well sou en Ëmgank ännert
d'Ausstrahlung
vum Häerz an d'Feier vun der Hell.

58. O JONG VU MENGER MOD!

Wanns du d'Gnod vum Hellege
Geescht sichts, da komm eran an d'Gemeinschaft mam Gerechten, well hien huet
d'Coupe vum éiwege Liewen aus der Hand vum onstierfleche Mondschenk gedronk,
a
sou wéi de wierkleche Mueren beliebt an erlicht hien d'Häerzer vun den
Doudegen.

59. O DIR, DÉI DIR NOLÉISSEG SIDD!

Mengt net, dass

d'Geheimnisser vun den Häerzer verstoppt sinn; neen, sidd iech mat
Sécherheet
bewosst, dass si an däitlechen Zeechen agemeesselt sinn an an der helleger
Präsenz
kloer sichtbar sinn.

60. O FRËNN!

A Wierklechkeet soen Ech, alles
wat dir an ären Häerzer verstoppt hutt, ass fir Eis kloer an evident wéi den
Dag, mee dass et verstoppt ass, ass Eis Gnod a Gonscht an net äre
Verdängscht.

61. O JONG VUM MËNSCH!

Eng Dadrëps aus dem
onerschëpfleche Mier vu Mengem Erbaarmen hunn Ech op d'Vëlker vun der Äerd
fale
gelooss, hunn awer kee fonnt, dee se beuecht huet, well jidderee sech vum
himmlesche
Wäi vun der Eenheet ewechgedréit huet fir sech dem faule Knascht vun deem,
wat
net reng ass, zouzedréien. An zefridde mam stierfleche Becher hu si d'Coupe
vun
der onstierflecher Schéinheet ewech gestallt. Aarmséileg
ass dat, woumat ee sech zefridde gëtt.

62. O JONG VUM STËBS!

Dréi deng Aen net ewech vum
onvergläichleche Wäi vum Onstierflechen, dee Mir gär hunn, a maach si net op
fir faulen a stierfleche Saz . Huel aus
den Hänn vum göttleche Mondschenk d'Coupe vum onstierfleche Liewen, fir
dass
all Wäisheet deng gëtt a fir dass du déi mystesch Stëmm aus dem Räich vum
Onsichtbare ruffen héiers. Jäizt, dir, déi dir niddregen Ziler zoustriefft!
Firwat hutt dir léiwer vergänglecht Waasser wéi Mäin hellegen,
onvergängleche
Wäin?

63. O DIR VËLKER VUN DER ÄERD!

A Wierklechkeet sidd iech
bewosst, dass eng onerwaart Kalamitéit iech verfollegt an dass iech eng uerg
Strof erwaart. Mengt net, dass dat, wat dir gemaach hutt aus Menger Siicht
geläscht gouf. Bei Menger Schéinheet! All är Doten huet Meng Fieder mat
klore
Buchstaven op Tafele vu Chrysolith gravéiert.

64. O DIR ENNERDRÉCKER OP DER
ÄERD!

Huelt är Hänn ewech vun der
Tyranei, well Ech hu Mir versprach, kengem Mënsch seng Ongerechtegkeet ze
verzeien. Dat ass Meng Allianz, déi Ech onwidderrufflech op der
preservéierter
Tafel beschloss a mat Mengem Sigel besigelt hunn.

65. O DIR REBELLEN!

Meng Gnod huet iech kéng
gemaach; Meng Gedold huet iech noléisseg gemacht op sou eng Aart a Weis,
dass
dir elo op dem feierege Krichspäerd vun der Leidenschaft reit, op
geféierleche
Weeër, déi an d'Verdierwe féieren. Hutt dir geduecht, Ech wier
lichtsënneg
oder onwëssend?

66. O DIR AUSWANDERER!

D'Zong hunn Ech dozou bestëmmt,
Mech z'ernimmen, besuddelt si net doduerch, dass dir anerer erofmaacht. Wann
d'Feier vum Ech iech iwwerkënnt, erënnert iech un är eege Feeler an net un
d'Feeler vu Menge Kreaturen, well jo jidderee vun iech sech selwer besser
kennt
wéi déi aner.

67. O KANNER VUN DER ABILDUNG!

A Wierklechkeet, sidd iech
bewusst dass, an där Zäit wou den helle stralende Mueren um Horizont vun
éiweger
Hellegkeet ubrécht, déi satanesch Heemlechkeeten an Doten, déi an der
Däischtert vun der Nuecht gemacht ginn, virun de Vëlker vun der Welt
opgedeckt
an duergeluecht ginn.

68. O ONKRAUT, DAT AUS DEM
STËBS WIISST!

Wéi ass et, dass deng knaschteg
Hänn net fir d'éischt däin eegent Kleed beréiert hunn a firwat versichs

du, mat

Mir ze kommunizéieren an a Mäin hellegt Räch eranzekommen, obschonn däin
Häerz
vu Loscht a Leidenschaft beschmotzt ass? Wäit, wäit sidd dir vun deem ewech,
wat dir iech wënscht.

69. O KANNER VUM ADAM!

Helleg Wieder a reng a gutt
Doten erhiewe sech zum Räch himmlecher Herrlechkeet. Strieft, dass är
Wierker
gerengegt si vum Stëbs vum Egoismus an der Schänhellegkeet an am Haff vun
der
Herrlechkeet ugeholl ginn; well geschwë huelen d'Préiwer vun der
Mënschheet an
der helleger Presenz vum Ugebieten nëmmen nach absolutt Dugend an onbeflekt
Rengheet un. Dat ass d'Sonn vun der Wäisheet a vum göttleche Geheimnis,
déi
iwwert dem Horizont vum göttleche Wëlle geschéngt huet. Geseent sinn déi,
déi sech hir zoudréien.

70. O JONG VUN DER LIICHTSËNNEGKEET!

Agreabel ass d'Räch vun der
Existenz, wann s du et erreechs; herrlech ass d'Gebitt vun der Éiwegkeet,
solls
du dech iwwert dës stierflech Welt erhiewen! Séiss ass déi helleg Extas,
wann s
du vum mystesche Kielech aus den Hänn vum himmlesche Jüngling drénks. Sollts
du
dës Stuf errechen, wäerts du fräi si vun Zerstäierung an Doud, vun haarder
Aarbecht a Sënn.

71. O MENG FRËNN!

Erënnert iech un dëse Pakt, deen
dir mat Mir um Bierg Paran am hellege Beräich vu Zaman gemaach hutt. Déi
himmlesch Heerscharen an d'Awunner vun der Stad vun der Éiwegkeet hunn Ech
als
Zeie geholl, mee elo fannen Ech keen, deen dësem Pakt trei bleibt. Mat
Sécherheet hu Stolz a Rebellioun e sou vun den Häerzer ewechgewëscht, dass
keng
Spur dovun iwwreg bleibt. Obschonn Ech dat wosst, hunn
Ech gewaart an hunn et net bekannt gemaach.

72. O MÄIN DÉNGER!

Du bass wéi e gutt gehäertent
Schwäert, verstoppt an der Däischtert vu senger Scheed, a säi Wäert ass dem
Kënschtler net bekannt. Dofir komm eraus aus der Scheed vum Egoismus an der
Loscht, fir dass däi Wäert virun der ganzer Welt glënnert a kloer gëtt.

73. O MÄI FRËND!

Du bass d'Sonn am Himmel vu
Menger Hellegkeet, looss d'Verschmutzung vun der Welt däi Glanz net
verdonklen. Zerräiss de Schleier vun der Noléissegkeet, fir dass du hannert
de
Wolleke stralend erauskomme kanns an all Saache mam Gezei vum Liewe kleede
kanns.

74. O KANNER VUN DER GROUSSAARTEGKEET!

Fir eng vergänglech Herrschaft
hutt dir Mäin onvergänglecht Räich opginn an iech mam lëschtege Kreemche
vun
der Welt gerëscht an iech domat gebretzt. Bei Menger Schéinheet! Iech
alleguer
wäert Ech ënnert der groer Decke vum Stëbs versammelen an iech all déi
verschidde Faarwen ewechhuelen, ausser bei deenen, déi Meng Faarf wielen, a si
ass gerengegt vun all Faarf.

75. O KANNER VUN DER NOLÉISSEGKEET!

Hängt äert Häerz net un eng
Herrschaft, déi vergeet, an erfreet iech hirer net. Dir gläicht dem
onvirsichtege
Vugel, dee voll Vertrauen an den Äscht zwitschert, bis op eemol de
Vigelfänger
vum Doud hien an de Stëbs geheit an d'Melodien, d'Form an d'Faarf fort
sinn,
ouni eng Spur ze hannerloossen. Dofir gitt uecht, O Kniecht vum Verlaangen!

76. O JONG VU MENDER MOD!

Féierung gouf et ëmmer duerch
Wierder, an elo geschitt se duerch Wierker. Jidderee muss Dote weisen déi
reng
an helleg sinn, well Wierder gehéiere jidderengem, awer Wierker wéi déi hei
gehéieren
nëmmen deenen, déi Mir gär hunn. Strieft duerfir mat Häerz a Séil, iech
duerch

Wierker auszezechnen. Sou rode Mir iech op dëser helleger
a stralender Tafel.

77. O JONG VUN DER GERECHTEGKEET!

An der Nuecht huet sech déi
onstierflech Schéinheet vun där smaragdener Héicht vun der Trei zum
Sadratu'1-Muntahá zréckgezunn an huet sou batter gekrasch, dass déi
himmlesch
Heerscharen an d'Awunner vun de Räicher do uewe virun hirem Gekloots
gejéimert
hunn. Dorops gouf gefrot, firwat dëst Jéimeren a Kräischen? Si huet
geäntwert:
Sou wéi Ech ugestallt gouf, hunn Ech mat Erwaardung um Hiwwel vun der Trei
gewart, hunn awer net de Parfum vun der Trei vun deenen, déi op der Äerd
wunnen, ageotemt. Wéi Ech dunn zréckgeruff gouf, hunn Ech gekuckt an hu
gesinn,
wéi e puer Dauwe vun der Hellegkeet an de Kralle vun ierdeschen Hënn
zerquëtscht waren. Doropshi koum d'Himmelsdéngeerin liichtend an
entschleiert
séier aus hirer mystescher Wunneng eraus an huet no hiren Nimm gefrot, an all
goufe se genannt ausser engem. A wéi Si insistéiert huet, gouf den éischte
Buchstaf dovun gesot, wouropshinn d'Awunner vun den himmlische Räum séier
aus
hirer Wunneng vun der Herrlechkeet koumen. A wéi den zweete Buschstaf
ausgesprach gouf, si si all ouni Ausnam an de Stëbs gefall. An deem Moment
konnt een eng Stëmm aus dem Fong vum Hellegtum héieren: „Bis heihinn an net
weider!“ A Wierklechkeet bezie Mir dat, wat si gemaach hunn an elo maachen.

78. O JONG VU MENDER MOD!

Dréck vun de Lëpse vum
Baarmhärzegen de Floss vum göttleche Geheimnis a betruecht vun der Quell vum
göttleche Wuert den entschleierte Glanz vun der Sonn vun der Wäisheet. Séi
d'Somkäre vu Menger göttlecher Wäisheet an de rengen Buedem vum Häerz, an
nätz
si mam Waasser vun der Gewëssheet, fir dass d'Hyazinthe vum Wëssen an der
Wäisheet, frësch a gréng an der helleger Stad vum Häerz, kënnen ufänken
ze
kommen.

79. O JONG VUM VERLAANGEN!

Wéi laang nach wëlls du an de

Sphäre vun der Loscht schwiewen? Flilleken hunn Ech dir gi fir an d'Räicher
vu
mystescher Hellegheet ze fléien an net an d'Regioune vun diabolischer
Virstellung.

E Kamp hunn Ech dir och ginn,
fir dass du Meng schwaarz Krauselen an d'Rei maache kanns an net fir domat
Mäin
Hals ze zerräissen.[5]

80. O MENG DÉNGER!

Dir sidd d'Beem vu Mengem
Gaart. Dir musst gutt a wonnerbar Friichten droen, fir dass dir selwer an
anerer dovun Notzen zéie kënnt. Dofir soll jidderee vun iech en Handwierk
oder
e Beruff ausüben, well doranner läit d'Geheimnis vum Räichtum, O Mënsche
mat
Verstand! Well d'Resultater hänke vun de Mëttelen of, an d'Gnod vu Gott
soll
iech voll a ganz duergoen. Beem, déi keng Friichten droen, ware schonn ëmmer
a
wäerten nach ëmmer fir d'Feier bestëmmt sinn.

81. O MÄIN DÉNGER!

Déi onwierdegst Mënsche sinn
déi, déi op der Äerd keng Friichten droen. Sou Mënsche gi wierklech zu den
Doudege gezielt, jo souguer déi Doudege si besser viru Gott wéi dës liddereg,
näischnotzeg Séilen.

82. O MENG DÉNGER!

Déi bescht Mënsche sinn déi,
déi hire Liewensënnerhalt duerch e Beruff verdéngen an hir Sue fir sech an
hir
Famill ewechginn, an der Léift zu Gott, dem Här vun alle Welten.

Déi mystesch a wonnerbar Braut, virdrun hannert dem Schleier vun der
Ried verbuergen, gouf elo, duerch Gottes Gnod a Seng göttlech Gonscht,
sichtbar
wéi déi stralend Luucht, déi vun der Schéinheet vun Deem ausgeet, dee
jidderee
gär huet. Ech bezeien, O Frënn! D'Gonscht ass komplett, d'Argument ass
erfüllt,

de Beweis ass erbruecht, an d'Evidenz etabléiert. Kucke Mir elo, wat är
Beméiungen
um Wee vun der Lassléisung weise wäerten. Op dës Manéier gouf déi
göttlech
Gonscht iech an all deenen, déi am Himmel an op der Äerd sinn, voll a ganz
accordéiert. All Luef sief Gott, dem Här vun alle
Welten.

Umierkungen – Notes –
Anmerkungen

[1] The Compilation of Compilations Prepared by the
Universal House of Justice 1963-1990, Volume I, No 40

[2] Den Glauben vertiefen/aus d. Schr. Bahá'u'lláhs,
'Abdu'l-Bahás u. Shoghi Effendis. Zsgest. von d. Forschungsabt. d. Universalen
Hauses d.
Gerechtigkeit. Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag, 1984, No 40

[3] No marginal notes should be added except any of
'Abdu'l-Bahá Himself or the notes of the Cairo edition. (Shoghi Effendi, The
Light of Divine Guidance v II, p. 63)

[4] The Compilation of Compilations Prepared by the
Universal House of Justice 1963-1990, Volume I 1991 Bahá'í Publications
Australia, No 36

[5] Der Ausdruck "Meine schwarzen Locken zu kämmen, und
nicht, Meine Kehle damit zu verwunden" ist eine allegorische Warnung
Bahá'u'lláhs davor, etwas von dem zu mißbrauchen, was Er der Welt geschenkt
hat
(06.09.1937 - Sekr.)(Secundaer Literatur, Ian Semple - Der Hueter)

— Verbuerge Wieder